

Бълникатъ ми са,
Кат' сини блата,
Вълнуватъ ми са,
Кат' бурни моря!

Несмей рогатъ волъ,
Ни бързоходъ конъ,
Ни рунна овца,
Ни скокла коза

Тамъ да приближи,
Водж да пие
Сърце прохлади,
Тръвж да пасе!

При сѣка скалж
Жертва принесла,
По цѣла казж
Стрихъ е разнесла!

Расплакала ми ѿ
Овчеръ и орачъ,
Спранлашила ми ѿ
Жетваръ и косачъ!

Никой веч' не смей
Въ тѣз' воденица
Хранж да зан'се,
Млево да меле.

Праздни си лежѣтъ
До две ми жерла,
Вѣтрове бучѣтъ—
Улеи ечѣтъ!

Самъ воденчаринъ
Тѣжно горувалъ,
Давно съ другаринъ
Той не хортувалъ.

Другаринъ му билъ
Куче караманъ,
Ранобудъ петелъ
На прашенъ таванъ.

Праздникъ ми доди
Сидеревъ светъ день
Сидеръ ще сложи
Тѣлътъ Богу корбанъ.

За корбанъ трѣба
Вити колачи,
За чиста вѣра—
Бели богачи.

Че си натвари
Писани кола,